

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА
от 21 декември 1976 година
за изменение на Директиви 64/432/ЕИО, 72/461/ЕИО и 72/462/ЕИО относно
здравните и ветеринарни проблеми
(77/98/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност и по-специално членове 43 и 100 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ¹,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ²,

като има предвид, че по повод разширяването на Общността, Дания, Ирландия и Обединеното кралство са получили разрешение, чрез дерогация от разпоредбите на Общността, да запазят в известна степен националните си разпоредби в областта на ветеринарните въпроси;

като има предвид, че специалният режим, който се прилага към тези три държави-членки най-напред е отразен в разпоредбите на членове 104 и 105 от Акта за присъединяване ³; като има предвид, че сходни разпоредби, които са логично продължение на първите, са въведени в актовете на Съвета, приети впоследствие; като има предвид, че за тази цел са предвидени член 13 от Директива 72/461/ЕИО на Съвета от 12 декември 1972 г. относно здравните проблеми, засягащи търговията с прясно месо в рамките на Общността ⁴ и член 33 от Директива 72/462/ЕИО на Съвета от 12 декември 1972 г. относно проблемите на ветеринарно-санитарния контрол при вноса на говеда и свине и на прясно месо от трети страни ⁵, като тези две директиви са последно изменени с Директива 75/379/ЕИО ⁶;

като има предвид, че член 106 от Акта за присъединяване, както и останалите разпоредби, посочени по-горе, предвиждат представяне от Комисията на Съвета, най-късно до 1 юли 1976 г., на доклад, придружен, при необходимост, от подходящи препоръки с цел намиране на решение на проблема, свързан с тези дерогации;

като има предвид, че решенията, които следва да бъдат взети, трябва да бъдат такива, че да не се засяга достигнатия здравен стандарт, от една страна и, от друга страна, да осигурят, доколкото е възможно, свободното движение на животни и месо;

като има предвид, че по отношение на прясното говеждо и телешко месо, рисковете за разпространяване на болести са безспорно по-малки, отколкото при търговията с живи животни; като има предвид, от друга страна, че условията, които уреждат търговията с месо съгласно съществуващите директиви са такива, че не е необходимо да се предвиждат други специални гаранции;

¹ ОВ № С 6, 10.1.1977 г., стр. 141.

² Становище, представено на 27.10.1976 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).

³ ОВ № L 73, 27.3.1972 г., стр. 14.

⁴ ОВ № L 302, 31.12.1972 г., стр. 24.

⁵ ОВ № L 302, 31.12.1972 г., стр. 28.

⁶ ОВ № L 172, 3.7.1975 г., стр. 17.

като има предвид, че по отношение на живите животни следва да се въвежда постепенно обща система за всички държави-членки, като се прави разграничаване между различните категории животни съобразно рисковете, които те съответно представляват и като се държи сметка за необходимостта от разширяване обема на търговията на основата на съществуващите модели; като има предвид, че трябва да бъдат внесени съответни изменения в Директива 64/432/ЕИО на Съвета от 26 юни 1964 г. относно проблемите, свързани със здравето на животните, засягащи търговията в Общността на говеда и свине ⁷, последно изменена с Директива 75/379/ЕИО;

като има предвид, че вносът от трети страни в някои държави-членки трябва да може да остане подчинен на режим, който да е поне толкова строг, колкото този понастоящем прилаган във въпросните държави-членки;

като има предвид, че разпоредбите на Общността, отнасящи се, по-специално до шапа и до чумата по свинете би трябвало да позволи да бъде намерено общо и пълно бъдещо решаване по всички тези въпроси;

като има предвид, че би било напълно оправдано да се предвиди специален преходен период за Ирландия и Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия, който би дал възможност на въпросните страни да извършат необходимите изменения посредством прилагането на разпоредбите на Общността;

като има предвид, че в светлината на натрупания опит е целесъобразно да се разшири прилагането на бърза и ефикасна процедура, за да се внесат технически корекции в някои разпоредби или за да се установят правила за прилагане,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Считано от 1 януари 1977 г. текстът на член 13 от Директива 72/461/ЕИО се заменя със следния текст:

“Член 13

До 31 септември 1982 г. се разрешава на Ирландия и на Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия да запазят при вноса на прясно месо действието на своите национални правила относно защитата срещу шапа, при спазване на общите разпоредби на Договора.

До 31 декември 1982 г. се разрешава на Дания, на Ирландия и на Обединеното кралство да запазят при вноса на прясно месо действието на своите национални правила относно защитата срещу чумата по свинете, при спазване на общите разпоредби на Договора.”

Член 2

В Директива 64/432/ЕИО се добавя следният член 4а:

“Член 4а

⁷ ОВ № 121, 29.7.1964 г., стр. 1977/64.

До 31 декември 1982 г. се разрешава на Ирландия и на Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия да запазят при вноса от други държави-членки на техните територии на говеда за доотглеждане, за разплод и за клане, действието на своите национални правила за защитата срещу шапа, при спазване на общите разпоредби на Договора.

Съветът, с единодушие, по предложение на Комисията, което трябва да бъде внесено до 1 юли 1977 г., трябва да приеме най-късно до 1 януари 1978 г. евентуалните изменения, които трябва да бъдат внесени в приложения А, Б и В към Директива 64/432/ЕИО или всякаква друга мярка, включително разпоредбите, отнасящи се до традиционната търговия между Ирландия и Обединеното кралство.”

Член 3

Считано от 1 януари 1978 г. в Директива 64/432/ЕИО се добавя следният член:

“Член 4б

Без да се засяга член 4а, държавите-членки, в които не са установени случаи на шап в продължение на повече от две години и които не извършват систематично ваксинации, и които, чрез дерогация от изискванията на настоящата директива не приемат на техните територии животни, които са били ваксинирани срещу тази болест за срок, който следва да бъде определен в съответствие с процедурата, установена в член 12, до 31 декември и при спазване на общите разпоредби на Договора, могат да наложат следните условия за вноса на техните територии на животни за доотглеждане, клане и разплод :

А. Когато тези животни идват от държава-членка, в която не са установени случаи на шап от най-малко от две години и

1. в която не се извършват ваксинации срещу шап и не приема на своята територия животни, които са били ваксинирани срещу тази болест, тези животни трябва да отговарят на изискванията на настоящата директива, с изключение на разпоредбите, свързани със задължителната ваксинация против шап,

2. в която се извършват ваксинации срещу шапа и приема на своята територия животни, ваксинирани срещу тази болест, тези животни са предмет на изискванията на настоящата директива, с изключение на тези, свързани с ваксинацията срещу шап, които се заменят със следните гаранции:

- говедата трябва да са изследвани за вируса на шапа по метода на вземане секрет от лигавицата на ларинкса и на фаринкса (наречен “пробанг-тест”) и резултатът от този тест да е отрицателен,

- говедата и свинете трябва да са били подложени на серологично изследване за установяване на антитела на шапа и резултатът от този тест да е отрицателен,

- говедата и свинете трябва да са били изолирани в стопанство, или в станция за поставяне под карантина в продължение на 14 дни под надзора на официален ветеринарен лекар в страната износител,

при условие, че:

(i) нито едно от животните в стопанството или, евентуално, в станцията за поставяне под карантина (когато се изисква) не е било ваксинирано срещу шап през периода от 21 дни, предшестваш износа и нито едно животно, различно от тези, които трябва да

бъдат изнесени, не е било въведено в стопанството или в станцията за поставяне под карантина през същия този период;

(ii) когато изследванията, изисквани за целите на прилагането на настоящия член, се провеждат в стопанството, животните, предназначени за износ трябва да бъдат отделени от останалите животни, докато бъдат изнесени.

Освен това животните се подлагат на карантина от 21 дни в страната вносител.

Б. Когато тези животни произхождат от държава-членка, в която са установени случаи на шап през последните две години и

1. в която не се извършват ваксинации срещу тази болест и която държава-членка не приема на своята територия животни, ваксинирани срещу тази болест, тези животни са предмет на изискванията на настоящата директива, с изключение на разпоредбите, свързани с ваксинации против шап, които се заменят със следните гаранции:

- говедата трябва да са изследвани за вируса на шапа по метода на вземане секрет от лигавицата на ларинкса и на фаринкса (наречен "пробанг-тест") и резултатът от този тест да е отрицателен,

- говедата и свинете трябва да са подложени серологично изследване за установяване на антитела на шапа и резултатът от този тест да е отрицателен,

- говедата и свинете трябва да са били изолирани в продължение на 14 дни или в дадено стопанство, или в станция за поставяне под карантина под надзора на официален ветеринарен лекар в страната износител,

и при условие, че:

(i) нито едно от животните в стопанството на произход или, евентуално, в станцията за поставяне под карантина (когато се изисква) не е било ваксинирано срещу шап през периода от 30 дни, предшестваш износа и нито едно животно, различно от предвидените за износ не е било въведено в стопанството или в станцията за поставяне под карантина през същия този период;

(ii) когато изследванията, изисквани в приложение на настоящия член, се провеждат в стопанството, животните, предназначени за износ, трябва да бъдат отделени от останалите животни до тяхното експедиране.

Освен това животните се подлагат на карантина от 21 дни в страната на местоназначение.

2. в която се извършват ваксинации срещу шапа и която приема на своята територия животни, ваксинирани срещу тази болест, тези животни трябва да отговарят на изискванията, предвидени в буква Б, точка 1, както и на всяко друго евентуално допълнително изискване, което може да бъде наложено в съответствие с процедурата, установена в членове 12 или 13.

Процедурата по член 12 се използва за определяне на подробните правила за прилагане на настоящия член, по-специално относно принадлежността на държавите-членки към една или друга категория, упоменати в първите алинеи съответно в букви А и Б, както и на правилата за присъединяване към тези категории."

Член 4

Член 7, параграф 1, раздел А, буква б) от Директива 64/432/ЕИО се заличава.

В член 7, параграф 1, буква В от Директива 64/432/ЕИО датата “31 декември 1977 г.” се заменя с датата “31 декември 1979 г.”

Член 5

Считано от 1 януари 1978 г., член 8, параграф 2 от Директива 72/462/ЕИО се допълва както следва:

“По отношение на животни за доотглеждане и за разплод, изискванията на този параграф може да се различават в различните държави-членки, за да се държи сметка за специалните разпоредби, които тези държави ползват в рамките на търговията в Общността.”

Член 6

Считано от 1 януари 1978 г., текстът на член 33 от Директива 72/462/ЕИО се заменя със следния текст:

“Член 33

При прилагането на членове 8 и 16, условията, предвидени в съответствие с процедурата на член 29 за вноса, извършван от някои държави-членки трябва да бъдат най-малко толкова строги колкото тези, прилагани от същите държави-членки в рамките на търговията в Общността.”

Член 7

Държавите-членки въвеждат в сила необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива :

- а) до 1 януари 1977 г. по отношение на разпоредбите на член 1,
- б) до 1 януари 1978 г. по отношение на всички останали разпоредби.

Те незабавно информират Комисията за това.

Член 8

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 21 декември 1976 година.

За Съвета:

Председател

A.P.L.M.M. van der STEE